

Czwartek, 18 grudnia 2008 r.

72. zachęca Komisję i państwa członkowskie do promowania programów pomocy na rzecz mobilności zawodowej młodych ludzi; uważa, że programy te powinny opierać się na związku między pracodawcą a pracownikiem oraz na uznaniu wartości dodanej doświadczenia, zdolności i umiejętności, w tym znajomości języków obcych, zdobytych poza krajem zamieszkania;

73. jest zdania, że w związku z tym, iż mobilność uczniów oraz nauczycieli stanowi podstawowy element mobilności zawodowej, przy wdrażaniu Europejskiego planu działania na rzecz mobilności w zatrudnieniu należy zwrócić uwagę na inicjatywy takie jak proces boloński oraz programy Erasmus i Leonardo da Vinci, a także inne programy;

74. gratuluje Komisji inicjatywy przeprowadzenia konsultacji ze wszystkimi podmiotami uczestniczącymi w promowaniu mobilności zatrudnienia na szczeblu europejskim; uważa, że dialog ten zwiększy przejrzystość, przyspieszy tworzenie sieci kontaktów i wymianę najlepszych wzorców i nowatorskich pomysłów na pobudzanie mobilności, przyspieszy wdrożenie odpowiedniej mobilności oraz wzmocni zasady i wartości uzyskane na tej podstawie;

75. uznaje wkład, jaki programy Comenius, Erasmus i Leonardo wnoszą w umożliwienie młodzieży studiowania za granicą oraz podkreśla ich znaczenie z punktu widzenia późniejszej mobilności zawodowej; zwraca się do Komisji o zbadanie, w jakim zakresie można zwiększyć dostęp do tych programów, pamiętając o specjalnych potrzebach grup znajdujących się w niekorzystnej sytuacji;

76. wzywa europejskie szkoły, uniwersytety i rządy do zaangażowania się w znaczne pobudzanie mobilności zatrudnienia, na przykład poprzez uczestnictwo w sieci zainteresowanych podmiotów wspomnianej przez Komisję w jej komunikacie;

77. wyraża przekonanie, że należy wzmocnić współpracę pomiędzy prywatnymi lub publicznymi przedsiębiorstwami oraz instytucjami naukowymi;

78. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządowi i parlamentom państw członkowskich.

Uczenie się przez całe życie na rzecz wiedzy, kreatywności i innowacji – realizacja programu prac „Edukacja i szkolenie 2010”

P6_TA(2008)0625

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie uczenia się przez całe życie na rzecz wiedzy, kreatywności i innowacji – realizacja programu prac „Edukacja i szkolenie 2010” (2008/2102(INI))

(2010/C 45 E/06)

Parlament Europejski,

— uwzględniając art. 149 oraz art. 150 Traktatu WE,

— uwzględniając komunikat Komisji z dnia 12 listopada 2007 r. zatytułowany Uczenie się przez całe życie na rzecz wiedzy, kreatywności i innowacji – projekt wspólnego sprawozdania 2008 Rady i Komisji z postępów w realizacji programu prac Edukacja i szkolenie 2010 (COM(2007)0703), a także towarzyszący dokument roboczy służb Komisji (SEC(2007)1484),

— uwzględniając szczegółowy program prac dotyczący realizacji celów stawianych europejskim systemom kształcenia i szkolenia ⁽¹⁾ oraz kolejne tymczasowe wspólne sprawozdania z postępów w jego wdrażaniu,

(¹) Dz.U. C 142 z 14.6.2002, s. 1.

Czwartek, 18 grudnia 2008 r.

- uwzględniając rezolucję Rady z dnia 15 listopada 2007 r. w sprawie kształcenia i szkolenia jako sił napędowych strategii lizbońskiej ⁽¹⁾,
 - uwzględniając decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1720/2006/WE z dnia 15 listopada 2006 r. ustanawiającą program działań w zakresie uczenia się przez całe życie ⁽²⁾,
 - uwzględniając rezolucję Rady z dnia 15 listopada 2007 r. w sprawie nowych umiejętności w nowych miejscach pracy ⁽³⁾,
 - uwzględniając dokument roboczy służb Komisji z dnia 28 sierpnia 2007 r. zatytułowany „W stronę polityki i praktyki w kształceniu i szkoleniu opartych w większym stopniu na wiedzy” (SEC(2007)1098),
 - uwzględniając zalecenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie ustanowienia europejskich ram kwalifikacji dla uczenia się przez całe życie ⁽⁴⁾,
 - uwzględniając zalecenie Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/143/WE z dnia 15 lutego 2006 r. w sprawie dalszej europejskiej współpracy w zakresie zapewniania jakości w szkolnictwie wyższym ⁽⁵⁾,
 - uwzględniając Europejską kartę na rzecz jakości mobilności ⁽⁶⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 listopada 2007 r. w sprawie roli sportu w edukacji ⁽⁷⁾,
 - uwzględniając zalecenie Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/962/WE z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie kompetencji kluczowych w procesie uczenia się przez całe życie ⁽⁸⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 16 stycznia 2008 r. w sprawie kształcenia dorosłych: „Nigdy nie jest za późno na naukę” ⁽⁹⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 września 2008 r. w sprawie procesu bolońskiego i mobilności studentów ⁽¹⁰⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 września 2008 r. w sprawie poprawy jakości kształcenia nauczycieli ⁽¹¹⁾
 - uwzględniając konkluzje prezydencji z posiedzenia Rady Europejskiej z dni 13-14 marca 2008 r.,
 - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Kultury i Edukacji oraz opinię Komisji Praw Kobiet i Równouprawnień (A6-0455/2008),
- A. mając na uwadze, że Unia dąży do stania się do 2010 r. światowym liderem w dziedzinie jakości systemów edukacji i szkolenia, jako że takie systemy są kluczowe dla dalszego postępu procesu lizbońskiego,

⁽¹⁾ Dz.U. C 300 z 12.12.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 327 z 24.11.2006, s. 45.

⁽³⁾ Dz.U. C 290 z 4.12.2007, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 111 z 6.5.2008, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 64 z 4.3.2006, s. 60.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 394 z 30.12.2006, s. 8.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 282 E z 6.11.2008, s. 131.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 394 z 30.12.2006, s. 10.

⁽⁹⁾ Teksty przyjęte P6_TA(2008)0013.

⁽¹⁰⁾ Teksty przyjęte P6_TA(2008)0423.

⁽¹¹⁾ Teksty przyjęte P6_TA(2008)0422.

Czwartek, 18 grudnia 2008 r.

- B. mając na wadze, że poczyniono postępy w kwestii zwiększenia niezależności i zakresu odpowiedzialności uniwersytetów, a także mając na wadze, że należy zwiększyć wsparcie udzielane im w ramach tego procesu,
 - C. mając na uwadze, że systemy kształcenia i szkolenia zawodowego powinny zapewniać kobietom i mężczyznom równe szanse,
 - D. mając na uwadze, że włączenie wymiaru równości płci w politykę kształcenia i szkolenia jest konieczne dla pomyślnej realizacji strategii lizbońskiej, której jednym z celów jest rozwiązanie problemu nierówności kobiet i mężczyzn na europejskich rynkach pracy, a w szczególności osiągnięcie 60 % stopy zatrudnienia kobiet do roku 2010,
 - E. mając na uwadze, że poprzez wspólną pracę oraz wymianę doświadczeń w zakresie dobrych praktyk państwa członkowskie muszą przeprowadzać reformy swoich krajowych systemów kształcenia i szkolenia,
 - F. mając na uwadze, że spójne i całościowe strategie i instrumenty dotyczące uczenia się przez całe życie, na które przystały Parlament i Komisja, winny być wdrażane systematycznie celem osiągnięcia celów strategii lizbońskiej oraz wzmocnienia trójkąta wiedzy,
 - G. mając na uwadze, że Europa potrzebuje wyższego poziomu umiejętności, oraz mając na uwadze, że kreatywność i innowacyjność powinny być promowane na wszystkich etapach kształcenia i szkolenia,
 - H. mając na uwadze, że należy zapewnić możliwość sprostania przyszłym potrzebom w dziedzinie ochrony środowiska i spraw społecznych, na przykład poprzez uczynienie kwestii zmian klimatu oraz innych zagadnień związanych ze środowiskiem tematami pojawiającymi się we wszystkich rodzajach uczenia się,
 - I. mając na uwadze, że programy nauczania winny przyczyniać się do indywidualnego rozwoju ucznia poprzez uwzględnianie nauczania w zakresie praw człowieka i europejskich wartości,
 - J. mając na uwadze, że jakość i skuteczność systemów kształcenia i szkolenia, a także ich dostępność dla obywateli muszą być postrzegane jako podstawowe cele polityki na szczeblu europejskim,
 - K. mając na uwadze, że kształcenie i szkolenie muszą się zawsze odnosić do możliwości, uwarunkowań i potrzeb o charakterze lokalnym i regionalnym,
1. z zadowoleniem przyjmuje wyżej wymieniony komunikat Komisji z dnia 12 listopada 2007 r. i wyszczególnione w nim postępy;
 2. odnotowuje, że działania w dziedzinie kształcenia i szkolenia powinny być konsekwentnie wspierane przy pomocy dodatkowych środków o charakterze społeczno-ekonomicznym w celu podniesienia ogólnego standardu życia obywateli europejskich;
 3. podkreśla potrzebę integracji osób migrujących oraz mniejszości (zwłaszcza Romów) oraz prac nad uwzględnieniem grup o szczególnych potrzebach (przede wszystkim kobiet, osób niepełnosprawnych i starszych) na wszystkich etapach i we wszystkich dziedzinach edukacji; uważa, że dodatkowe wsparcie powinno być udzielane migrantom, podczas gdy mniejszości etnicznej oraz ludność romska powinny otrzymywać pomoc ze strony przeszkolonego personelu należącego do tej właśnie mniejszości lub przynajmniej władającego jej językiem ojczystym;
 4. podkreśla znaczenie sportu w kształceniu i szkoleniu oraz potrzebę poświęcenia kwestii sportu szczególnej uwagi, na przykład poprzez zapewnianie większej liczby zajęć z wychowania fizycznego oraz zajęć sportowych na wszystkich etapach kształcenia, od przedszkolnego do uniwersyteckiego, oraz domaga się, aby w programie nauczania przewidziane były co najmniej trzy godziny zajęć sportowych w tygodniu oraz aby w miarę możliwości udzielano wsparcia szkołom, by przekraczały to ujęte przepisami minimum;

Czwartek, 18 grudnia 2008 r.

5. kładzie nacisk na kluczową rolę rodziny oraz otoczenia społecznego w każdym aspekcie kształcenia i szkolenia;
6. zauważa, że kształcenie ma podstawowe znaczenie dla sukcesu społecznego i rozwoju indywidualnego zarówno kobiet, jak i mężczyzn; dlatego też podkreśla wagę wzmocnienia kształcenia i szkolenia zawodowego jako podstawowy w celu osiągnięcia celu promowania równości kobiet i mężczyzn;
7. wyraża ubolewanie nad faktem, że systemy szkolnictwa zniechęcają dziewczęta do zajmowania się dziedzinami studiów i szkolenia zawodowego tradycyjnie zdominowanymi przez mężczyzn i odwrotnie; przychylnie odnosi się do działań wspierających równouprawnienie i wzywa państwa członkowskie do uruchomienia programów, których celem jest zróżnicowana orientacja zawodowa kobiet i dalsze wsparcie na rynku pracy;
8. podkreśla, że nierówne szanse w zakresie wysokiej jakości kształcenia i uczenia się przez całe życie kobiet i mężczyzn są jeszcze bardziej wyczuwalne na wyspach oraz w regionach niekorzystnych pod względem geograficznym i społecznym; wzywa zatem do lepszego promowania inicjatyw edukacyjnych w ramach polityki regionalnej;
9. odnotowuje stale zbyt niski udział kobiet w niektórych dziedzinach studiów na wszystkich szczeblach, a także w sektorze badań naukowych; dlatego też zachęca do podejmowania konkretnych działań pozytywnych w celu zaradzenia tej sytuacji;
10. zauważa, że studenci, którzy przerywają naukę, zwłaszcza młode matki, mogą być ofiarami dyskryminacji i apeluje o przyjęcie bardziej elastycznego systemu, umożliwiającego im wznowienie studiów lub szkoleń po urodzeniu dziecka i godzenie studiów z życiem zawodowym i rodzinnym;
11. zauważa, że należy ogólnie podnieść jakość programów szkolnych oraz nauczania, zwiększyć bezpieczeństwo socjalne nauczycieli i zwrócić szczególną uwagę na ich dalsze szkolenie i mobilność;
12. podkreśla fakt, że powinno się mocno promować umiejętność posługiwania się mediami oraz wiedzę z zakresu technologii ICT, a także zaleca zarówno, aby edukacja medialna stanowiła integralny element programu nauczania na wszystkich szczeblach oświaty, jak również aby nauczyciele i osoby starsze miały dostęp do modułów z zakresu pedagogicznych aspektów mediów;
13. zauważa, że należy ułatwić przejście pomiędzy różnymi systemami kształcenia i szkolenia oraz pomiędzy uczeniem się formalnym, pozaformalnym i nieformalnym;
14. nalega, aby Rada monitorowała praktyczne wdrażanie europejskiej polityki w zakresie kształcenia i uczenia się przez każde państwo członkowskie; uważa, że rządy krajowe powinny wytyczyć w sposób przejrzysty krajowe cele w tej dziedzinie oraz powinny wprowadzić stosowne przepisy i odpowiednie środki w celu zapewnienia osiągnięcia europejskich poziomów odniesienia, a w szczególności dopilnować stosowania przyjętych na szczeblu UE instrumentów takich jak wyżej wymienione zalecenie w sprawie kompetencji kluczowych w procesie uczenia się przez całe życie, europejskie ramy kwalifikacji oraz Europass ⁽¹⁾;

Kształcenie przedszkolne

15. podkreśla konieczność przeznaczenia większych środków na poprawę ogólnych warunków materialnych i wyposażenia pomieszczeń oraz stałych środków w zakresie dalszego kształcenia wychowawców, a także przeznaczenia większych środków na inwestycje, przez co zwiększa się jakość nauczania przedszkolnego, przy czym powszechny dostęp do nauczania przedszkolnego wysokiej jakości jest właściwym sposobem na umożliwienie dostępu do uczenia się przez całe życie wszystkim dzieciom, a w szczególności dzieciom wychodzącym z mniej uprzywilejowanych środowisk społecznych lub należącym do mniejszości;
16. kładzie nacisk na znaczenie rozwijania podstawowych umiejętności u dzieci, uczenia się przez nie ich języka ojczystego bądź języka kraju, w którym mieszkają, oraz jak najwcześniejszego nabycia umiejętności czytania i pisanja;

⁽¹⁾ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2241/2004/WE z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie jednolitych ram wspólnotowych dla przejrzystości kwalifikacji i kompetencji (Europass) (Dz.U. L 390 z 31.12.2004, s. 6).

Czwartek, 18 grudnia 2008 r.

17. sądzi, że uczenie się drugiego języka powinno rozpoczynać się na tym wczesnym etapie, jednak kontakt z językami w okresie wczesnego dzieciństwa powinien przybierać postać zabaw i być pozbawiony presji związanej z wynikami;
18. wzywa państwa członkowskie do uczynienia kształcenia przedszkolnego obowiązkowym;

Kształcenie podstawowe i ponadpodstawowe

19. podkreśla potrzebę zwrócenia szczególnej uwagi na osoby, które mogłyby w innym wypadku porzucić naukę na którymś z dalszych poziomów; sądzi, że powinno się stworzyć szczególne programy i podjąć szczególne środki celem zmniejszenia liczby osób porzucających naukę oraz że w tych przypadkach, w których takie odejścia są nieuniknione i wciąż następują, osoby te powinny otrzymywać wsparcie oraz możliwość ponownego zintegrowania ze społeczeństwem i podążania ścieżkami edukacji, które są dla nich odpowiednie;
20. podkreśla, że kształcenie podstawowe i ponadpodstawowe powinno rozwijać u dzieci zdolność niezależnego, kreatywnego i innowacyjnego myślenia oraz czynić z nich obywateli zdolnych do krytycznego posługiwania się mediami i do samodzielnych refleksji;
21. podkreśla znaczenie programów nauczania każdego państwa członkowskiego, które powinny obejmować kursy mające na celu wspieranie i rozwijanie u dzieci kreatywności i ducha innowacji;
22. sądzi, że programy nauczania wraz z ich treścią muszą być stale uaktualniane, tak by zawsze odpowiadały bieżącym potrzebom oraz uwypuklały ważną rolę zdolności przedsiębiorczych i wolontariackich w celu wspierania indywidualnego rozwoju, a także podkreśla, że wszystkie państwa członkowskie muszą przykłaść większą wagę do kształcenia nauczycieli i przeznaczać na nie więcej środków w celu poczynienia znaczących postępów w realizacji celów strategii lisbońskiej w ramach programu prac „Edukacja i szkolenia 2010” oraz w celu wspierania uczenia się przez całe życie w Unii Europejskiej;
23. wyraża przekonanie, że dzieci powinny uczyć się drugiego języka obcego tak wcześnie, jak to możliwe;
24. opowiada się stanowczo za nauczaniem języków obcych od wczesnego wieku oraz włączeniem nauczania języków obcych do wszystkich programów nauczania w szkołach podstawowych; podkreśla, że dla osiągnięcia tego celu należy przeznaczyć wystarczające środki na zatrudnienie i szkolenie nauczycieli języków obcych;
25. uważa, że rozwijanie indywidualnych talentów, szczególnych zdolności oraz naturalnych umiejętności uczniów musi stanowić podstawowy cel tego etapu edukacji; zauważa, że zdolności te mogą później stanowić podstawę do znalezienia pracy i zatrudnienia;
26. podkreśla, że szczególną uwagę należy zwrócić na tych uczniów, którzy nie posiadli bądź nie nabywają podstawowych umiejętności, w takiej samej mierze jak na wyjątkowo uzdolnionych uczniów, aby mogli oni w dalszym ciągu możliwie najlepiej rozwijać swoje ponadprzeciętne umiejętności i talenty;
27. zaleca, aby państwa członkowskie znacznie poprawiły jakość akademickich i zawodowych kwalifikacji nauczycieli, jak również ich szkolenie i uczenie się przez całe życie;
28. stanowczo opowiada się za wspieraniem trwałego i spójnego dalszego kształcenia zawodowego nauczycieli w okresie ich aktywności zawodowej; jest zdania, że wszyscy nauczyciele powinni mieć regularnie możliwość uzupełniania swoich umiejętności i kwalifikacji, jak również fachowej wiedzy pedagogicznej;
29. proponuje, aby w programach nauczania jak najszybciej przewidzieć zajęcia z unijnego wychowania obywatelskiego, aby wykształcić nowe pokolenie świadome wartości unijnych w odniesieniu do tematów i zagadnień takich jak prawa człowieka, różnorodność kulturowa, tolerancja, ochrona środowiska, zmiany klimatyczne;

Kształcenie i szkolenie zawodowe

30. zauważa, że muszą zostać podniesione zarówno jakość, jak i atrakcyjność kształcenia i szkolenia zawodowego;

Czwartek, 18 grudnia 2008 r.

31. zauważa, że kształcenie i szkolenie zawodowe powinny być silniej powiązane i w bardziej spójny sposób włączone zarówno w europejską, jak i krajową gospodarkę w celu lepszego dopasowania procesu edukacji do rynku pracy;
32. nalega na znaczne zwiększenie mobilności (nie tylko geograficznej, ale także pomiędzy możliwościami kształcenia i szkolenia zawodowego i szkolnictwa wyższego) studentów i nauczycieli;

Szkolnictwo wyższe

33. uważa, że programy akademickie powinny zostać zmodernizowane, aby sprostać obecnym i przyszłym potrzebom społeczno-gospodarczym;
34. zaleca, aby w ramach szkolnictwa wyższego priorytetowo opracowano interdyscyplinarne programy nauczania na granicy pomiędzy różnymi dziedzinami nauki, w celu wykształcenia specjalistów będących w stanie rozwiązać bardziej złożone problemy dzisiejszego świata;
35. podkreśla, że należy zwiększyć zainteresowanie studentów i uczniów naukami przyrodniczymi i problematyką ochrony środowiska naturalnego oraz zakres związanych z tym programów nauczania;
36. wzywa państwa członkowskie do skutecznego promowania partnerstw pomiędzy uniwersytetami i przedsiębiorstwami, a ponadto między uniwersytetami i wieloma innymi zainteresowanymi podmiotami na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym;
37. odnotowuje, że współpraca pomiędzy europejskimi instytucjami szkolnictwa wyższego musi zostać znacznie zwiększona, a ponadto, że przenoszenie kwalifikacji powinno stać się możliwie najmniej skomplikowane;
38. zauważa, że należy bezustannie uaktualniać pracę nauczycieli i wykładowców, a także stosowane programy, ich treści i metody pracy;
39. sugeruje powiązanie działań Europejskiego Instytutu Innowacji i Technologii z procesem bolońskim oraz wzięcie ich pod uwagę w ramach reformy europejskiego szkolnictwa wyższego;
40. zdecydowanie zaleca, aby państwa członkowskie zwiększyły mobilność uczniów i nauczycieli, łącznie z mobilnością pomiędzy krajami, programami i dyscyplinami; podkreśla w związku z tym znaczenie przyjęcia wyżej wymienionej Europejskiej karty na rzecz jakości mobilności dla utworzenia prawdziwej europejskiej przestrzeni edukacji i szkolenia przez całe życie, jak i dla wspierania współpracy gospodarczej, społecznej i regionalnej;

Uczenie się przez całe życie

41. uważa, że pracodawcy powinni być konsekwentnie zachęcani do zapewniania swoim pracownikom kształcenia i szkolenia, jak również powinni otrzymywać zachęty do umożliwiania pracownikom o niskich kwalifikacjach uczestnictwa w programach uczenia się przez całe życie;
42. odnotowuje, że należy wziąć pod uwagę zwłaszcza osoby pozostające długo bezrobotnymi znajdujące się w trudnej sytuacji socjalnej, osoby o szczególnych potrzebach, byłych wychowanków domów wychowawczych oraz byłych więźniów;
43. podkreśla, że w pierwszej kolejności należy zachęcać kobiety do korzystania z ofert w zakresie szkoleń i dalszego kształcenia i że w związku z tym trzeba oferować i wspierać szczególne programy na rzecz promowania uczenia się kobiet przez całe życie;
44. podkreśla, że pracownicy o niskich kwalifikacjach i starsi pracownicy powinni otrzymywać szczególne zachęty do uczestnictwa w programach w zakresie uczenia się przez całe życie;

Czwartek, 18 grudnia 2008 r.

45. wzywa, by programy kształcenia dla dorosłych i uczenia się przez całe życie zwracały szczególną uwagę na osoby w najbardziej niekorzystnej sytuacji na rynku pracy, w szczególności młodzież i kobiety, zwłaszcza ze środowisk wiejskich, oraz osoby starsze;
46. wzywa do uwzględnienia faktu, że przygotowanie kobiet i mężczyzn do roli rodziców ma podstawowe znaczenie dla dobra ludzi, walki z ubóstwem i spójności społecznej; wyraża nadzieję, że wszechstronne programy uczenia się przez całe życie i kształcenia edukatorów rodzicielstwa zostaną wprowadzone w życie w ramach edukacji i nauki;
47. podkreśla, że wiedza i kwalifikacje zdobyte w trakcie uczenia się przez całe życie powinny być o wiele szersze i łatwiej uznawalne i w tym celu uważa, że należy przeforsować również wdrożenie wyżej wymienionych europejskich ram kwalifikacji i Europass jako instrumentów na rzecz wspierania uczenia się przez całe życie;
48. uważa, że zarówno władze europejskie, jak i krajowe powinny zapewniać większe finansowanie środków służących promowaniu mobilności na wszystkich etapach uczenia się przez całe życie;
49. domaga się, aby uznano i wykorzystano korzyści, jakie daje wyżej wymieniona europejska karta jakości mobilności, aby państwa członkowskie wprowadziły je w życie oraz by Komisja dokonała oceny ich wdrożenia w państwach członkowskich;
50. podkreśla, że uczniom oraz pracownikom wraz z rodzinami należy zagwarantować tak wiele usług społecznych oraz środków wsparcia (np. dodatek na opiekę nad dzieckiem), jak to możliwe;
51. sądzi, że przy wdrażaniu programu prac „Edukacja i szkolenia 2010” należy włączyć, a także uznać usługi wolontariackie;
52. wyraża przekonanie, że należy zwiększyć wymianę poglądów oraz wzajemne nauczanie pomiędzy różnymi grupami wiekowymi;
53. podkreśla, że programy uczenia się przez całe życie muszą wspierać przedsiębiorczość, umożliwiając obywatelom zakładanie małych i średnich przedsiębiorstw oraz zaspokojenie potrzeb zarówno społecznych, jak i gospodarczych;
54. zwraca uwagę na fakt, że celem wsparcia wyżej wymienionych celów należy wdrożyć odnoszące się do uczenia się przez całe życie usługi związane z dostarczaniem wytycznych oraz udzielaniem informacji uczniom należącym do wszystkich grup wiekowych;

*

* *

55. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządowi i parlamentom państw członkowskich.

Podejście Rady do zmiany rozporządzenia w sprawie OLAF-u

P6_TA(2008)0632

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie podejścia Rady do zmiany rozporządzenia w sprawie OLAF-u

(2010/C 45 E/07)

Parlament Europejski,

- uwzględniając porozumienie międzyinstytucjonalne w sprawie lepszego stanowienia prawa ⁽¹⁾,
- uwzględniając wniosek w sprawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) (COM(2006)0244) oraz stanowisko Parlamentu z dnia 20 listopada 2008 r. ⁽²⁾ w sprawie tego wniosku,

⁽¹⁾ Dz.U. C 321 z 31.12.2003, s. 1.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0553.